

relativnost

igor boličev

RELATIVNOST

Istina

govori ustima deteta

Samo poklonicima razapetog i vaskrslog boga.
A nepokolebljivi sluga Alaha
Glas svoj spušta jedino do ravnodušne
Setno-umorne mudrosti starca.

Kako čudno izgledaju

Ovaj izbrazdan i potkresan Ludvigov vrt,
Ovi žbunići i drvca koji podsećaju na sve što je prijatno,
Samo ne na sebe same, taoisti
Koji u kolebljivoj iluziji postojanja poštuju
Samo finoću loma, svetlucanje sutona
I lagano nallazjenje nepredvidljive krivine
Tako ljupkog i neumoljivog ponavljanja
Kruha Večne spirale.

Kako različito

Mere-svoje vreme, od lova do lova,
Nečujni Bušmani
I okretne-foke Aleuti,
Sa istom vatrenošću obožavajući
Sunce koje kažnjava i daje život!

Ni kod spasonosne vode

Koju s takvim uživanjem
poluzatvorenih očiju
Piju Tuarezi modrikastocni,
I goniči karavana u arabijskim pešćarama
Koji su poslednjom snagom dopuzali do bunara,
Neće se zaustaviti i ruke oprati Evropljani
Koji piju iz zveckavih pehara
Blag otrov zaborava — potpuno složni u tome
Da je sve na ovom svetu relativno.

NOVAC

Kritsko-mikenski Ahejci,
Koji nisu razgovarali sa Diogenom i još nisu znali

dakle, počinje

ivan burkin

PROLEĆE

U gnezdo od prstiju
doletela je olovka
i počela da cvrkuće.
Drvo je pozvonilo krojaču
i naručilo suknju;
krojač je pozvonio drvetu
i naručio krušku.
Sanduk je naručio pokojnika.
Neko je izmislio zemlju za violinu.
Vera je obukla Lizin izraz
zato što je Liza
obukla Verinog kavaljera u svoje lice.
Kaputu su dali adresu
i on je krenuo da traži
dve ruke, leđa i grudi.
Očima su dali zadatak
da rasporede nameštaj azbuke,
zadrže slova koja odlaze
i dopreme ih u glavu.
Policajac je svirao na pištolju.
Reka je tekla prema Puškinu
i razočarani metak
završio je samoubistvom.

Da su mudrost i siromaštvo — sinonimi,
Dovozili su na trg hiosku amforu,
Volovsku zapregu ili burence sa maslinama,

I, dobivši za sve to
Pregršt bakarnih ili bronzanih šipkica,
Pogodnih i za eksere i za šiljke,
Klicali su: »Drahma!« i bili uvereni
Da su uspešno završili posao.

Brojni poznavaoči Li Boa i »Šincina«,
Koji su znali napamet Konfučija
I lutali po Nebeskim visinama u traganju
Za putem ka samome sebi,
Krećući za istinom
U bučni Šangaj ili k tibetskim taoistima
Nizali su na kožne kaiščiće grumenčiće
Srebra ili zlata probušene u sredini
I prebacivali ih preko ramena da im kad zatreba,
Posluže kao mala batina u razgovoru sa onima koji ne
shvataju
Ni mudri citat ni dželate kung-fua.

A dobroćudno-nepokolebljiva deca
Ogromne okeanske galaksije ostrva,
Uprljavši usne svojim iskeženim bogovima
Krvlju vrelom i blistavom,
I dobro sažvakašvi dlakavu gusenicu (najukusnija
poslastica!)
Kraj ogrlice od zuba neprijatelja,
Na svoj vrat su vešala čudotvoran svežanj školjki
Ili su se, napunivši njima šuplje stabljike bambusa,
Smatrala neverovatno bogatim.

I samo su se, izmučeni sveznanjem,
Mudraci i veletrgovci veka Prosvetiteljstva,
Slušajući Hendla ili razmatrajući
Sledeći plan večne sile kretanja,
Umorno složili da nema smisla za novac davati
Zvonko srebro i plemenito zlato:
Na kraju će ih zameniti hartija — lomna,
Kratkotrajna i obmanjiva

Kao i sva blaga ovog sveta,
Koja niko umirući neće odneti sa sobom
Veća nego što ih je doneo u trenutku rođenja.

ZAŠTO? KUDA? KO?

Tačno u ponoć
muzika je napustila klavir
i u naručju anđela
odletela u nebo.
Stajali smo kraj klavira
kao pored mrtvačkog sanduka
i slušali svoje disanje.
Čudna pitanja
nastaju posle muzike:
— Zašto?
— Kuda?
— Ko?

DAKLE, POČINJE...

Na beloj hartiji,
sličnoj pustom ostrvu,
iskrcao se pesnik
i počeo da stvara čitaoca.

Ivan Afanasjevič BURKIN rođen je 1919. godine. Objavio je šest knjiga pesama: »Samo ti« (1947), »Nemarnom rukom« (1972), »Putovanje iz crnog u belo« (1972), »Upravljaču rečima« (1978), »13-ti podvig« (1978) i »Plavo sa plavim« (1980).

Igor Ivanovič BOLIČEV pripada najmlađoj generaciji ruskih pesnika. Rođen je 1961. godine. Završio je studije fizike i tehnike na moskovskom Institutu. Radi kao inženjer. Pesme i prevode objavljuje od 1985. godine. Pesme Ivana Burkina i Igora Boličeva preuzete su iz rukopisa antologije Vjačeslava Kuprijanova »Druga tradicija« koja će krajem godine biti objavljena u Moskvi. Ovo je njihovo prvo predstavljanje našim čitaocima.

Izbor i prevod sa ruskog
Vesna Vasić-Vujčić i Nikola Vujčić